

[H. P. Jensen.]

Betydning, at jeg vil benytte Lejligheden til at takke den højtærede Landbrugsminister for dets Fremsettelse. Heldigvis har Lovforslaget faaet saa god en Medfart i det andet høje Ting, at man maa mene, at der kan næres grundet Haab om, at Vejen gennem dette høje Ting ikke bliver alt for stenet og besværlig. Under Behandlingen af Lovforslaget om indenrigs Kødkontrol, der i Parentes bemærket fører en saare stille Tilværelse i Udvalget, tillod jeg mig at pege paa den Fare, som lurar indenfor Fjerkræet fra farlige smitsomme Sygdomme, ikke mindst Tuberkulose. Jeg skal ikke skjule, at jeg den Gang mere har tænkt paa Mennesker end paa den Smittefare, der fra Fjerkræet kan spredes til Dyrene i Almindelighed. Gennem en Menneskealders Arbejde i det offentlige Liv har jeg imidlertid lært at ræsonnere uafhængigt af Motiverne og se hen til, hvorvidt Forslaget i det hele er godt; og da jeg ønskede og stadig ønsker Kontrol med Fjerkræet for Menneskets Skyld, kom det foreliggende Lovforslag mig paa en vis Maade i Møde, selv om det motiveres med Hensynet til Dyrene. Kontrolbestemmelserne vil ogsaa være til Gavn for Menneskene, og derfor hilser jeg, som sagt, Lovforslaget med Glæde.

Naar jeg udtalte, at Lovforslaget i væsentlig Grad skyldes Hensynet til Dyrene, skal jeg begrunde denne min Udtalelse. Medens Veterinærerne vil hævde, at Tuberkulose hos Fjerkræ ikke direkte smitter Mennesket, og at det neppe er forbundet med Sundhedsfare at spise Kød af tuberkuløse Høns, naar det koges tilstrækkeligt, forholder det sig anderledes, naar der tales om Smittefare fra Fjerkræ, f. Eks. Høns og Kalkuner, for Svin. Fjerkræets Tuberkulose kan nemlig godt finde Vej til Svinene og kan ogsaa overføres til Kvæget. Bacillerne fra inficerede Høns kan efter de Oplysninger, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, holde sig levende i Jord og Snavs helt op til 6 Maaneder, og da Hønsene som bekendt fører en saare fri Tilværelse, muntre sig baade i Stald, Gaard og Have, paa Møddinger og Marker, vil man let forstaa, at smittebefængte Høns kan sprede de smittefarlige Baciller videnom til særlig stor Skade, kan man sige, for Svinene. Jeg har ikke her i Dag det samlede Tal paa Svin, som Svin slagterierne erklærer for tuberkuløse, men det er et meget stort Tal, og da saadanne Svinekroppe ikke kan udføres til England, paaføres der derved

Landbruget og derigennem Samfundet et stort Tab. Det er altsaa ikke alene en mindre værdifuld Hønsbesætning, man kan faa paa Grund af Tuberkulosen, og mindre Æglægning — det er ikke de eneste Følger af Høns tuberkulosen, skønt de kan være slemme nok —, den kan tillige medføre et stort Værditab paa Svinebesætningerne. Det er derfor intet mindre end en national Fare, der her er Tale om, en Fare, som man har været alt for længe om at beslutte sig til at skride virksomt ind imod.

Medens der i dette høje Ting herskede delte Meninger om Lovforslaget vedrørende indenrigs Kødkontrol, vil jeg mene, at der kan opnaas Enighed om det foreliggende Lovforslag, hvori det foreslaas, at man gennem Tuberkulinprøver og Nedslagting skal bekæmpe Fjerkrætuberkulosen paa en energisk og kraftig Maade. Tillige tager Lovforslaget Sigte paa Godkendelse af Slagterier til Slagting af Fjerkræ under Dyr lægekontrol. Nu er man altid betænkelig, naar der tales om Kontrol, men den foretagne Undersøgelse viser, at en saadan Kontrol vil medføre en Udgift af ca. 15 Ø. pr. Stykke Fjerkræ, og det er min Opfattelse, at danske Husmødre med Glæde vil ofre disse Øre, naar de er sikre paa til Gængæld at faa en sund og god Vare. Det indenlandske Marked for Fjerkræ vil neppe blive mindre af den Grund, og der er endvidere Udsigt til forøget Eksport af Fjerkræ, naar Eksporten kommer under Dyr lægekontrol og Slagterierne faar lært at behandle og pakke Varen paa en forsvarlig og passende Maade.

Statens Udgifter er, som allerede nævnt, fastsat til 20 000 Kr., altsaa et forholdsvis lille Beløb. Landbrugsministeriet skal samarbejde med Repræsentanter for Organisationer af Fjerkræavlere og Hovedorganisationens Ledelse. Hvis dette Samarbejde sker uden alt for stor Gnidning, vil jeg mene, at dette tilsyneladende forholdsvis ringe Lovforslag vil komme til at faa overordentlig stor Betydning, naar det ophøjes til Lov. Det vil ikke alene være i Fjerkræproducenternes, men ogsaa i Forbrugernes Interesse. Det vil tillige være af Betydning for Svineavlen og vor Eksport. Derfor anbefaler jeg paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig Fremme.

Frøkjær: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Fjerkræ. Jeg kan sige som den sørede sidste Taler, at